Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. – Wydana i rozesłana dnia 16. kwietnia 1913.

Treść: (M 57 i 58.) 57. Rozporządzenie, którem zmienia się § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. sierpnia 1903, dotyczącego dodatków aktywalnych systemizowanego grona nauczycielskiego w rzymsko-katolickich i grecko-katolickich dyecczyalnych zakładach naukowych teologicznych oraz Głownych Zakładach naukowych teologicznych w Gorycyi i Zadarze. — 58. Rozporządzenie, dotyczące egzaminu dla technicznej służby lasowej w administracyi politycznej.

57.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty oraz Ministra skarbu z dnia 31. marca 1913,

którem zmienia się § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 207, dotyczącego dodatków aktywalnych systemizowanego grona nauczycielskiego w rzymskokatolickich i grecko-katolickich dyecezyalnych zakładach naukowych teologicznych oraz Głównych Zakładach naukowych teologicznych w Gorycyi i Zadarze.

§ 1.

§ 1. rozporządzenia Ministra wyznań i oświaty oraz Ministra skarbu z dnia 26. sierpnia 1908, Dz. u. p. Nr. 207, ma w przyszłości opiewać:

Dodatek aktywalny, nalcżący się w myśl § 1., ustęp 2., ustawy z dnia 26. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 25, profesorom przy dyecczyalnych lub głównych zakładach naukowych teologicznych wynosi:

- a) w dyecczyalnych Zakładach naukowych w Bernie i w Lincu rocznie 960 K;
- b) w dyccczyalnych Zakładach naukowych w St. tycznej wymaga się złożenia c Pölten, Trydencie, Celowcu, Lublanie, Budzie- w niniejszem rozporządzeniu.

- jowicach, Litomierzycach, Królogrodzie, Przemyślu, Tarnowie, Stanisławowie oraz w Głównych Zakładach naukowych teologicznych w Gorycyi i Zadarze rocznie 840 K;
- c) w dyecezyalnych Zakładach naukowych w Marburgu i Briksenie rocznie 720 K;
- d) w dyecezyalnym Zakładzie naukowym w Weidenau rocznie 600 K.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. października 1912.

Zaleski włr.

Hussarek wir.

58.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 4. kwietnia 1913,

dotyczące egzaminu dla technicznej służby lasowej w administracyi politycznej.

§ 1.

Do uzyskania połączonej z poborami IX. klasy rangi urzędników państwowych posady w etacie techników lasowych w administracyjnej służbie politycznej wymaga się złożenia egzaminu, określonego w niniejszem rozporządzeniu.

§ 2.

Przed egzaminem należy być co najmuiej przez dwa lata zatrudnionym z wynikiem zadawalniającym w technicznej służbie lasowej w administracyi politycznej.

W ciągu tego czasu winien kandydat prowadzić wykaz czynności, który ma obejmować przegląd jego zatrudnienia oraz zaznaczać poszczególne znaczniejsze, przez niego wykonane czynności urzędowe. Wykaz ten powinien być opatrzony potwierdzeniem bezpośredniego przełożonego kandydata, o które tenże winien się starać co cztery miesiące, oraz w razie przeniesiema na inne miejsce służbowe przy zwolnieniu ze służby.

§ 3.

Prośbę o dopuszczenie do składania egzaminu należy, dołączając prawidłowo utrzymywany i potwierdzony wykaz czynności, przedłożyć w drodze służbowej Ministerstwu rolnictwa, które prośbę tę rozstrzyga i w razie dopuszczenia do egzaminu ustanawia jego termin.

\$ 4.

Egzamin odbywa się w Ministerstwie rolnictwa.

Komisya egzaminacyjna składa się z trzech członków, a mianowicie z każdoczesnego naczelnika departamentu technicznego dla spraw policyi lasowej w Ministerstwie rolnictwa, względnie z jego zastępcy, mianowanego przez Ministra rolnictwa, oraz z dwóch członków, powoływanych w każdym przypadku przez Ministra rolnictwa, z których jednego należy wziąć z pomiędzy urzędników-prawników w Ministerstwie rolnictwa, drugiego z stanu techników lasowych administracyi politycznej.

Naczelnik departamentu technicznego dla spraw policyi lasowej w Ministerstwie rolnictwa, względnie jego zastępca przewodniczy komisyi egzaminacyjnej.

Wykluczony od mianowania komisarzem egzaminacyjnym jest ten, kto pozostaje z kandydatem w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa.

Dla sprawowania czynności kancelaryjnych, połączonych z przygotowaniem i przeprowadzeniem egzaminu, dodaje się komisyi protokolanta.

§ 5.

Egzamin ma na celu ustalenie, czy kandydat przyswoił sobie w takim zakresie znajomość odnośnych ustaw, rozporządzeń i przepisów służbowych, w administracyi politycznej, i to tak w teoryi jak sądowych, tudzież trybunału administracyjnego;

li przy zastosowywaniu do danych przypadków, że można spodziewać od niego odpowiedniego pełnienia funkcyi technicznego doradcy lasowego władzy politycznej oraz organu zawodowego dla bezpośredniego popierania kultury lasowej.

Egzamin winien, zachowując swój cel, określony w § 5., oraz przestrzegając wynikającego z tego celu zakresu wiadomości, żądanych od kandydata, obejmować następujące przedmioty:

- 1. istotę, zadania i cele polityki lasowej w ogólności;
- 2. prawo lasowe łącznie z postanowieniami o wykupnie i regulacyi serwitutów lasowych;
- 3. prawo polowania i rybołowstwa, postanowienia dla ochrony kultury krajowej (ochrona pól, ochrona pożytecznych zwierząt, przepisy o tępieniu szkodników dla kultury, ustawy o zatwierdzaniu i zaprzysięganiu organów straży dla ochrony kultury krajowej), tudzież zasadnicze przepisy o operacyach agrarnych z wyłączeniem ich części czysto geodetycznej i czysto technicznej; przepisy, przytoczone pod l. 3., jednak tylko w zakresie, mającym znaczenie dla tego kraju, w którym kandydat jest zatrudniony w czasie przypuszczenia do egzaminu;
- 4. przepisy policyi wodnej, mające znaczenie dla lasowości, w szczególności także przepisy o zarządzeniach w celu nieszkodliwego odprowadzania wód górskich oraz przepisy o finansowem zabezpieczeniu leżących w publicznym interesie zabudowań potoków górskich;
- 5. istotę i sposób prowadzenia statystyki lasowej;
- 6. zasadnicze przepisy o taryfach towarowych na kolejach żelaznych oraz o celnictwie, w szczególności zaś działy taryfy celnej, odnoszące się do gospodarstwa lasowego;
- 7. przepisy o egzekutywie, przysługującej władzom politycznym w celu przeprowadzenia ich zarządzeń;
- 8. przepisy o opodatkowaniu przestrzeni leśnych łącznie z przepisami o opodatkowaniu lasowych przedsiębiorstw pobocznych przemysłowych;
- 9. przepisy o księgach gruntowych oraz założeniu ich i wewnętrznem urządzeniu, tudzież przepisy o utrzymywaniu w ewidencyi katastru podatku gruntowego;
- 10. zasady ogólne organizacyi państwowych potrzebną do pełnienia służby technicznej lasowej i samorządnych władz administracyjnych oraz władz

- 11. organizacyę lasowej służby technicznej w administracyi politycznej oraz przepisy, odnoszące się do tej służby;
- 12. organizacye służby w zarzadzie dóbr państwowych i funduszowych oraz w lasowym oddziale technicznym dla zabudowania potoków górskich, tudzież istotne przepisy o zakresie działania odnośnych urzędów i organów;
- 13. przepisy o egzaminach z lasowości oraz najistotniejsze postanowienia o organizacyi szkolnictwa lasowego;
- 14. istotne przepisy o prawach urzędników, dyetach i należytościach oraz o postępowaniu dyscyplinarnem względem urzędników i sług.

§ 7.

Przy egzaminie pisemnym, który należy najpierw odbyć, ma kandydat w lokalu egzaminacyjnym opracować trzy zadania bez obcej pomocy, a tylko przy użyciu zbierów ustaw i normaliów, uznanych przez komisyę egzaminacyjną w każdym poszczególnym przypadku za dopuszczalne.

Komisya egzaminacyjna winna wyznaczyć zadania, biorac na wzgląd §§ 5. i 6. niniejszego rozporzadzenia; zadania te moga polegać tak na opracowaniu odpowiednich aktów, względnie na ułożeniu na podstawie danych dat technicznego orzeczenia w sprawach lasowych, jak też na odpowiedzi na konkretne pytania, zaczerpnięte z praktyki przy załatwianiu spraw.

Przy wyborze zadań winna komisya baczyć na to, aby każde poszczególne zadanie można było zrobić w całości najdłużej w przeciągu trzech godzin, przy wzięciu za podstawę przeciętnej miary zdolności.

Wypracowania można oddawać jako koncept; kandydat winien je podpisać a komisarz egzaminacyjny, któremu poruczono nadzór nad egzaminem pisemnym, ma je odebrać, uwidaczniając czas oddania.

Komisya egzaminacyjna winna wypracowania pisemne poddać przed ustnym egzaminem tymczasowej ocenie.

§ 8.

Egzamin ustny należy odbywać publicznie oraz z każdym kandydatem osobno. Czas egzaminu tego nie powinien przekraczać dwóch godzin.

Komisarze egzaminacyjni winni materyał po-

objętych programem egzaminu. Pytania mogą odnosić się do pisemnych wypracowań, dostarczonych przez kandydata, aby mu dać sposobność bliższego uzasadnienia, względnie usprawiedliwienia lub sprostowania swego zapatrywania w drodze ustnego objaśnienia; przedmiotem tych pytań mogą być jednak także inne działy w odniesieniu ich do technicznej służby lasowej w administracyi politycznej.

§ 9.

Komisya egzaminacyjna winna zaraz po ukończeniu ustnego egzaminu naradzić się na posiedzeniu niejawnem nad tem, czy kandydat ze względu na okazane przez niego wyniki przy egzaminie pisemnym i ustnym zdał cały egzamin z postępem "bardzo dobrym", "dobrym" lub "dostatecznym", czy też z powodu niewystarczającego wyniku należy polecić mu powtórzenie egzaminu po odbyciu dalszej praktyki, której czas należy oznaczyć.

Uchwała komisyi egzaminacyjnej zapada większością głosów a przewodniczący bezzwłocznie ogłasza ją publicznie przed całą komisyą egzaminacyjną w lokalu egzaminacyjnym.

Kandydatowi wystawia się z odbycia egzaminu urzędowe świadectwo z uwidocznieniem postępu.

§ 10.

Komisya egzaminacyjna ma prowadzić protokół co do wszystkich czynności egzaminacyjnych, w którym należy uwidocznić ogólny przebieg egzaminu i jego ostateczny wynik.

Zakończony protokół egzaminacyjny winna podpisać cala komisya egzaminacyjna oraz protokolant, poczem przewodniczący ma go przedłożyć Ministrowi rolnictwa wraz z pracami egzaminacyjnemi, dołączając wszystkie inne należące tu dokumenty.

§ 11.

Kandydat nie uiszcza żadnej należytości z powodu składania egzaminu, określonego w niniejszem rozporządzeniu.

\$ 12.

Członkowie komisyi egzaminacyjnej otrzymują przez czas trwania egzaminu dyety, które oznacza się dla przewodniczącego w kwocie 20 K, zaś dla innych komisarzy egzaminacyjnych w kwocie 10 K dziennie.

Członek komisyi egzaminacyjnej, niemieszkadzielić w ten sposób, aby kandydata można było jący w Wiedniu, ma nadto z powodu powołania go wypytać, o ile możności, z wszystkich dziedzin, prawo do normalnego zwrotu kosztów podróży i dyet. § 13.

Ci, którzy posiadają już obecnie w etacie techników lasowych administracyi politycznej posadę X. klasy rangi, uzyskaną na zasadzie egzaminu dla lasowej służby państwowej technicznej, uwolnieni są od odbywania egzaminu, unormowanego w niniejszem rozporządzeniu, można ich jednakowoż na wlasne życzenie dopuścić do egzaminu po ukończeniu czasu służby, przepisanego w § 2

Kandydaci ci zwolnieni są od prowadzenia i przedłożenia wykazu czynności.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Zenker wir.